

Major Issues of the Thai Political System in the 1980's

Thinapan Nakata

This article is an attempt to point out major trends and issues of the Thai political system in the 1980's, based upon the study of recurved political phenomena and problems since the revolution in 1932. One of its major problems is all political processes are dominated by its bureaucracy. They include interest articulation, interest aggregation, political socialization and political recruitment and political communications as well as rule-making, rule-application and rule-adjudication. This results in an oligarchy--the government of the bureaucrats, by the bureaucrats and for the bureaucrats.

Another major problem of the Thai political system is still the lack of a good government--the government for the public interest. Most constitutions have been drafted in favor of those in power. Development of political institutions has been obstructed by various groups with vested interests. The Thai elite does not accept the new principles of political legitimacy--democracy. The word "democracy" on the contrary, is used in order to rationalize the exploitation of personal benefits. There is a close collaboration between the powerful bureaucrats and the wealthy businessmen in pursuit of their personal gains. And the Thai political system has been mainly an oligarchy.

"A Planning Note : On the Uses of Redundancy for Increasing System Reliability"

Suchitra Punyaratabandhu

Redundancy is treated as an error prevention device for protecting against system failure. In contrast to rational-comprehensive planning models and their underlying normative assumptions of perfectability of parts and linkages, redundancy theory assumes fallibility of system components. This paper provides a brief overview of central concepts, drawing primarily on the works of Simon and Landau. Some examples are given of potential application to designing organizational structures and to development planning.

A Feasibility Study of Reducing the Population Growth Rate of Thailand to 1.5 Per Cent Per Annum by the End of the Fifth Five-Year Plan : A Technical Demographic Analysis

Suchart Prasith-rathsint
Tawatchai Arthornthurasook

This paper aims at assessing the feasibility of reducing Thailand's population growth rate to 1.5 per cent per annum by 1986, as proposed by the Fourth National Seminar on Population, and adopted as the Fifth Five-Year Plan's target by the National Economic and Social Development Board. The technical demographic assessment of demographic trends in key demographic variables was based on adjusted vital registration data, the 1964-1965 and 1974-1975 life tables and the surveys of population change. Thailand's population growth rate has been found to be continuously declining from 2.83 per cent in 1974 to 2.39 per cent per annum at the end of 1978. If this trend continues, the Fourth-Plan target of reducing the population growth to 2.1 per cent per annum by 1981 will be achieved.

The most striking finding of the analysis of past trends is that the populous Northeastern region, with a population growth rate in 1974 estimated to be 3.25 per cent per annum, began subsequently to experience a rapid decline in its fertility and population growth rates much as the Northern and Central regions had in an earlier period. At the end of 1978, the Northeast's rate of natural increase is estimated to have dropped to 2.74 per cent per annum. The other regions of the country also experienced fertility declines of some magnitude during the same period.

If the trends continue, it is expected that fertility will continue to rapidly decline in the Northeast, decline further in the Central and the South, and decline slowly in the North. Whether or not the target of reducing the national population growth rate to 1.5 per cent per annum by the end of the Fifth Five-Year Plan will be reached depends a great deal on the fertility performance of the Northeastern region. As this region is still in its early stage of fertility decline with a rapid trend, there is a considerable room for further decline in the region's fertility and population growth rates.

The conclusion of this study is that it is likely that Thailand's population growth rate will drop to 1.5 per cent per annum by the end of 1986, the last year of the Fifth Five-Year Plan, depending crucially on the continued rapid decline of fertility in the Northeast which is clearly in a catch-up position of the type that is consistent with continued rapid fertility decline.

สมาคมการค้าในประเทศไทย : ศึกษาในด้านโครงสร้างทางองค์การ ภาวะผู้นำทรัพยากรทางการเงินและการให้บริการแก่สมาชิก

มนตรี เจนวิทย์การ

การที่จะพิจารณาว่าสมาคมการค้าในฐานะที่เป็นกลุ่มอิทธิพลทางเศรษฐกิจมีความสามารถในการดำเนินงานเพียงใดนั้น จำเป็นต้องศึกษาถึงโครงสร้างภายใน ภาวะผู้นำทรัพยากรทางการเงินและด้านอื่น ๆ ตลอดจนพลังสนับสนุนที่ได้รับจากสมาชิกสมาคม การศึกษาปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เราเข้าใจถึงความแข็งแกร่งหรือความอ่อนแอขององค์การประเภทนี้ ผลจากการศึกษาทำให้เราวิเคราะห์ถึงความสามารถของสมาคมการค้าในอันที่จะมีอิทธิพลเหนือนโยบายสาธารณะและการดำเนินงานของรัฐบาล การควบคุมตลาด และแม้กระทั่งการต่อรองกับองค์การอื่น ๆ ได้ จากการศึกษาพบว่าสมาคมการค้ามีการจัดรูปองค์การตามแบบที่ทางราชการกำหนดไว้ให้ จะมีความแตกต่างกันบ้างก็เฉพาะบางสมาคมแล้วแต่ขนาดและกิจการของสมาคม จำนวนสมาชิกอย่างเดียวกันไม่ได้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นพลังของสมาคม ได้ดีเท่ากับความเข้มข้นของสมาชิกภาพ ลักษณะการเป็นเจ้าของของสำนักงานก็ไม่ได้บอกให้เห็นถึงอำนาจทางการเงินหรือการเจริญเติบโตในรูปองค์การของสมาคม สมาคมการค้าส่วนใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ทำงานประจำอยู่เป็นจำนวนน้อย และมีเครื่องมือเครื่องใช้ดำเนินงานที่จำกัด อันชี้ให้เห็นว่าสมาคมการค้าของไทยยังไม่ได้พัฒนาไปไกลเท่าใดนัก ในด้านภาวะผู้นำ สมาคมการค้าประเภทเดียวกันมักมีผู้นำที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในหลายสมาคม ผู้บริหารสมาคมการค้าส่วนใหญ่เป็นชาวจีนหรือคนไทยที่มีเชื้อสายจีน มีแนวโน้มที่ชี้ให้เห็นว่าผู้นำที่มีเชื้อจีนแต่สัญชาติไทยได้เพิ่มมากขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาพบว่าผู้นำส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับคำผิดจากการศึกษาของข้าราชการซึ่งจบจากมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ สำหรับตำแหน่งนายกสมาคมปกติไม่มีการแข่งขันคัดเลือก นายกสมาคมมักเป็นผู้ที่ค่อนข้างเสถียรมาก ไม่มีใครต้องการเป็น ความสามารถและ

ความสำเร็จในทางธุรกิจ มีส่วนในการได้รับเลือกมากกว่าความสามารถในการติดต่อกับข้าราชการ นายกสมาคมเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือต่อสมาคมพ่อสมควรในด้านการเงินและด้านอื่น ๆ สมาคมการค้าส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเงิน การเก็บเงินค่าสมาชิกและค่าบำรุง เป็นปัญหาใหญ่ มีสมาคมการค้าอยู่เพียงไม่กี่แห่งที่มีรายได้พอสมควร ส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับสินค้ามาตรฐาน รายได้ส่วนใหญ่ของสมาคมใช้เป็นค่าเช่าสถานที่ เป็นเงินเดือนพนักงาน รายจ่ายในการดำเนินงานเพื่อต่อสู้หาเสียงมีน้อย สมาคมการค้าส่วนใหญ่ยังไม่สามารถให้บริการแก่สมาชิกมากนักอันเป็นปัญหาในการดึงดูดสมาชิกมาก กล่าวโดยสรุป การขาดรูปการจ้องจ้องการและการบริหารที่ดี การมีผู้นำที่เป็นคนเงินขาดการศึกษา การขาดเงิน และบริการที่ให้แก่สมาชิกบกพร่องไม่เพียงพอ ทำให้สมาคมการค้าไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถติดต่อ มีอิทธิพลเหนือข้าราชการและนโยบายของรัฐได้เท่าที่ควร ทั้งหมดเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าสมาคมการค้าในประเทศไทย ยังเจริญเติบโตช้ามาก และส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์ และหลายสมาคมพบกับปัญหาในการดำรงอยู่ระยะยาว ด้วยเหตุนี้สมาคมการค้าจึงมีความสามารถอย่างจำกัดในอันที่จะมีอิทธิพลเหนือนโยบายสาธารณะและที่จะได้รับการยอมรับจากรัฐ ในบทบาทของสมาคม.